

jaa langt fra Jernbanen, samt at den bevirkter, at Folk maaskee søge Befordring paa andre mindre heldige Maader, hvorved Postvæsenet gaaer glip af en Indtægt, som det ellers vilde faae. Egeledes mener jeg, at Befordring pr. Erypres hører til de Ting, som Postvæsenet ikke alene skulde være bemyndiget, men ligefrem forpligtet til. — Med Hensyn til Taxterne i § 12 har jeg ikke noget Bividerere at erindre, skjøndt det rigtignok forekommer mig, at Betalingen for Postanvisninger er lidt for høi. Jeg mener ikke, at den endelige Sum, 16 Sk., er for høi; jeg havde maaskee hellere jeet, at man havde sat den noget højere, men det forekommer mig, at der burde have staaet, at der f. Ex. for hver 20 Rd. eller derunder skulde betales 4 Sk., medens der nu staaer for hver 10 Rd. eller derunder. Endelig troer jeg ogsaa, at Taxterne for Postopkrævninger, som de kaldes, og som, efter hvad man kan see af de statistiske Oplysninger, ingenlunde benyttes jaa lidt af Publicum, burde have været noget forandrede, maaskee lidt nedsatte for alle de mindre Summers Bedkommende under 20 Rd. Dette er imidlertid kun Smaaating, hvis Forandring jeg haaber, at den høitærede Finantsminister ikke vil modsætte sig, naar han kun seer, at der ikke derved opstaaer noget finantsielt Tab, idet Betalingen kan forhøies lidt for de større Summers Bedkommende. Egeledes forekommer det mig, at Betalingen for Expresser er for dyr. Det hedder, at der for over $\frac{1}{4}$ Miil skal betales 40 Sk., og for over $\frac{1}{2}$ Miil 64 Sk.; men naar et Postbud dog skal ud, gjør det ikke en Forskjel af 24 Sk., enten han gaaer $\frac{1}{4}$ Miil eller $\frac{1}{2}$ Miil. Skal han gaae $\frac{3}{4}$ Miil koster det ogsaa kun 64 Sk., men skal han gaae 1 Miil, koster det 96 Sk., men denne Forskjel paa Belængden er heller ikke 2 Mk. værd. Jeg kommer nu til Aviserne, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) igaar omtalte med saamegen Beltalenhed, men jeg kan ikke være enig med ham i det Stykke. Jeg kan tværtimod være ganske enig med den høitærede Finantsminister i det Princip, han har søgt at fremsætte baade i Motiverne og mundtlig, hvilket Princip jo er det, at der skal tages Hensyn baade til Abonnementsprisen og

til den Uleilighed for Postcontotrerne, som er forbunden med Avisernes Forsendelse, og begge Dele synes at være fyldestgjorte i Loven. Jeg troer virkelig, at den Betaling for Aviser, der blev fastsat i 1848, var rimelig, ligesom jeg ogsaa mener, det er rimeligt, at der tages Hensyn til den store Uleilighed, som derved foraarvages for Postvæsenet. Naar jeg siger, at jeg er enig i Principet, skal dog dermed ikke være sagt Andet end, at jeg nok kunde ønske Ændringer i denne Henseende, og navnlig kunde jeg gjerne ønske, at f. Ex. $\frac{1}{3}$ Sk. blev nedsat til $\frac{1}{4}$ Sk. for hvert Numer, ligesom jeg ogsaa troer, at man, naar Aviserne ikke gaae gjennem noget regnskabsførende Postcontoir, kunde, saaledes som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) udtalte igaar, ialfald være noget lempeligere. Jeg har ogsaa tænkt mig, at der, naar Brevene skulde gaae igjennem Brevsamlingsstederne, virkelig ikke er den store Uleilighed forbunden dermed, ialfald ikke den, som er omtalt i Motiverne. Jeg troer, at den høitærede Finantsminister ikke i dette Stykke vil være uwillig til at være noget imødekommende, naar kun Principet fastholdes, og navnlig, naar der ikke lides noget finantsielt Tab derved. — Jeg kan slutte med at sige om Lovforslaget, at jeg er jaa heldig at kunne være tilfreds dermed paa de nævnte Undtagelser nær, som dog egentlig kun angaae Smaaating. Havde jeg at vælge imellem ingen Lov at faae eller at skulle tage den foreliggende, som den er, vilde jeg ubetinget vælge det Sidste, og skulde det, at Sagen blev sendt i Udvalg, betyde, at der ingen Lov kom ud, saaledes som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) igaar lod forstaae, vilde jeg ikke have noget Udvalg; men det betyder det i mine Tanker slet ikke.

Winther: Efterat nu 8 Talere have udtalt sig om denne Sag, er det ganske naturligt, at der jaa at sige ikke er noget af de Hovedpunkter, som skulde være Gjenstand for Behandling, uden at man maa antage, at det allerede har fundet en nogenlunde taalelig Drøftelse. Jeg for mit Bedkommende er tilfreds med, hvad der er udtalt af mere end eet Medlem med Hensyn til mange Punkter, og